U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **H. A.**, zast. advokátem JUDr. Matějem Šedivým, Václavské náměstí 831/21, Praha 1 – Nové Město, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, Masarykova 930/27, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 1. 2023, čj. KRPU-229459-27/ČJ-2022-040022-SV-ZZ, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 2. 2. 2023, čj. 42 A 3/2023-25,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (stěžovatel) byl rozhodnutím žalované ze dne 1. 1. 2023 vydaným podle § 124 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 124 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, zajištěn za účelem správního vyhoštění a dle § 124 odst. 2 zákona o pobytu cizinců byla stanovena doba zajištění na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. Německá policie předtím stěžovatele zadržela 30. 12. 2022 v Drážďanech v mezinárodním vlaku přijíždějícím z Česka, následující den stěžovatele převzala žalovaná od německé policie na základě readmisní dohody.

[2] Stěžovatel neuspěl se žalobou proti zajištění u krajského soudu, proto rozsudek krajského soudu napadl kasační stížností. V ní namítá, že zahájení řízení o správním vyhoštění má reagovat na aktuální protiprávnosti, nikoli na protiprávnosti, kterých se cizinec dopustil v minulosti. Stěžovatel uznává, že v Česku a později v Německu pobýval protiprávně, v Česku však odhalen nebyl, z Německa byl vrácen do Česka nezávisle na své vůli a v den zahájení řízení tu již protiprávně nebyl.

[3] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS zabývá tím, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.), typicky zda je, či není sporná otázka vyřešena judikaturou. Pokud kasační stížnost podmínky § 104a s. ř. s. nesplní, NSS ji odmítne pro nepřijatelnost

(srov. usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a navazující judikatura).

[4] Stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neuvádí. Ani NSS tu nevidí žádnou právní otázku, která není řešena dosavadní judikaturou či kde by se krajský soud dopustil zásadního právního pochybení při výkladu práva. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[5] K jediné otázce, kterou stěžovatel nyní přináší, totiž k aktuálnosti jednání stěžovatele porušujícího právní předpisy, se již dostatečně a přesvědčivě vyjádřil krajský soud v bodě 13 rozsudku. Argumentace stěžovatele, že v den zahájení řízení o správním vyhoštění v Česku pobýval legálně, protože sem byl předán německou policií, je absurdní – správní vyhoštění reaguje na to, že cizinec na českém území pobýval bez platného cestovního dokladu a platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyl oprávněn [§ 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 zákona o pobytu cizinců]. A to se stalo – stěžovatel nelegálně pobýval v Česku, německá policie ho zadržela hned po příjezdu z Česka a bezodkladně ho do Česka také vrátila.

[6] NSS však musí doplnit následující. Krajský soud ve svém rozsudku nezohlednil rozsudek velkého senátu Soudního dvora EU ze dne 8. 11. 2022 o předběžné otázce ve spojených věcech C-704/20 a C-39/21, *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, EU:C:2022:858. V tomto rozsudku byla řešena otázka, zda soud musí při přezkumu dodržení podmínek zákonnosti zajištění státního příslušníka třetí země, které vyplývají z unijního práva, zohlednit i takové nezákonnosti, které cizinec neuplatnil. Soudní dvůr EU dospěl k závěru, že požadavek na účinnost soudní ochrany zákonnosti zajištění vyžaduje, aby byl soud schopen rozhodnout o každé relevantní skutkové a právní okolnosti za účelem ověření zákonnosti zajištění. Správní soud je tedy povinen při přezkumu rozhodnutí o zajištění cizince (ať již v návratovém, přijímacím či předávacím režimu, tj. dle vnitrostátního práva v režimu zákona o pobytu cizinců či v režimu zákona o azylu) přihlížet i k vadám a nezákonnostem rozhodnutí, které zjistí sám, přestože nejsou součástí uplatněných žalobních bodů (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21. 11. 2022, čj. 34 Az 36/2022-32, rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2023, čj. 5 Azs 96/2021-39).

[7] Soud se však jinak zabýval veškerými argumenty uplatněnými v žalobě, a to i těmi uplatněnými jen vágní formou. Důležité je, že rozsudek je sepsán poctivě a v podstatě pokrývá všechny eventuální otázky, které tato kauza přináší. Nepřesnost v bodě 11 rozsudku (kde soud omezil přezkum jen na uplatněné žalobní body) tak nemá dopad na celkovou zákonnost rozsudku.

[8] NSS tudíž kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou (výrok I). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 29. března 2023

Zdeněk Kühn
předseda senátu